

בְּלַחֲזֹרְהָא אוֹשִׁיט לָהּ מִלְּפָא דָּא ואל תחשוב שהוא מושיט לה לבדה את החוט של חסד, אֵלֶּא לָהּ, וּלְכֹל אֵינּוֹן דְּמִתְחַבְּרִין בָּהּ. אלא הוא מושיט לה ולכל אלו שמתחברים איתה בשירות ותשבחות ועסק התורה בחצות הלילה שכולם נמשך להם חוט של חסד ביום **תָּא וְנִתְחַבֵּר בְּחֻדָּא. יְתִבּוּ** לכן בא ונתחבר יחד עם השכינה ונעסוק בתורה הקדושה ישבו לעסוק בתורה.

לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

פִּתַח רַבִּי אֶחָא וְאָמַר, (בראשית ב) **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֵיזֶה הָאָדָם לְבַדּוֹ** אעשה לו עזר כנגדו **וְגו' . אִמַּאי פִּתַח קָרָא הֵכִי** למה פתח הכתוב בלשון לא טוב היה לו לומר טוב לאדם כשאינו לבדו, **אֵלֶּא הָא הָא אֶתְמַר, דְּעַל דָּא לֹא כְּתִיב, כִּי טוֹב בְּשֵׁנֵי** אלא הרי אמרנו שעל כן בבריאת העולם לא כתוב על היום השני וירא אלהים כי טוב, **בְּגִין דְּזִמִּין אָדָם לְאֶתְפָּרְשָׁא** לפי שהאדם יצא זכר ונקבה מחוברים כאחד ועתידיים לינסר ולהפרד אחד מהשני שאז יוכלו להתחבר ולהזדווג יחד, **וְכִתְיִב, לֹא טוֹב הֵיזֶה הָאָדָם לְבַדּוֹ** ועל זה אמר לא טוב היותו לבדו בלא נקבה עימו שיוכל להתאחד עימה ע"י היסוד הנקרא טוב.

אדם וחוה נבראו שני פרצופים ומחוברים אהור באהור

וְכִי לְבַדּוֹ הָוָה ובהכרח שזה הפירוש שהרי יש לשאול וכי לבדו הוא היה, **וְהָא כְּתִיב** והרי כתוב, (בראשית ה) **זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם. וַתִּגִּינּוּ**

ושנינו (ברכות סא.) אָדָם הוּא פְּרָצוּפִין אֶתְּבַרִי שמתחילת בריאתו היה כבר שני פרצופים זכר ונקבה, וְאֵת אִמְרַת, לֹא טוֹב הָיְוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ ואתה אמרת לא טוב שיהיה לבדו דמשמע שאינו אלא פרצוף אחד לבדו. אֵלֹא דְלֹא אִשְׁתַּדַּל בְּנוֹקְבִיָּה, וְלֹא הוּת לִיָּה סִמְךָ לְקַבְּלִיָּה אלא ודאי שנקרא לבדו הואיל ואינו יכול להתיחד עימה ולא היתה היא עזר כנגדו, בְּגִין דְּהוּת בְּסִטְרוֹי לפי שהיתה מצד הצלע שלו, וְהוּוּ כְּחֵדָא מֵאַחֲזָרָא, וְכַדִּין הָוָה הָאָדָם לְבַדּוֹ והיו מחוברים כאחד מאחוריהם ואז היה האדם לבדו.

הקב"ה ניסר את אדם הראשון ונטל את הנקבה ממנו

אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ. מֵהוּ כְּנֶגְדּוֹ, לְקַבֵּל אֲנָפּוּי כנגד פניו, לְאֶתְדַבְּקָא דָא בְּדָא אֲנָפִין בְּאֲנָפִין שיתדבקו זה בזה פנים בפנים, מָה עֶבֶד קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, נָסַר לִיָּה וְנָטִיל נוֹקְבָא מִנִּיָּה, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב מֵה עֲשָׂה הַקֶּבֶ"ה נִיסַר אוֹתוֹ וְנָטַל אֶת הַנִּקְבָּה מִמֶּנּוּ וְזֵהוּ שְׁכַתוּב, (בראשית ב) וַיִּקַּח אֶחָת מֵעֲלֵעוֹתָיו מֵהוּ אֶחָת. דָּא נוֹקְבָא דִּילִיָּהּ וּמִפְרָשׁ, מֵה הוּא "אֶחָת" הִיא הַנִּקְבָּה שְׁלֹו שְׁהִיתָה עִימוֹ אב"א. בְּמָה דְאֵת אָמַר כִּמוֹ שְׁכַתוּב, (שיר השירים ו) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַפְתִּי הִרִי שֶׁהַנִּקְבָּה נִקְרָאָה אֶחָת. וַיְבִיֶאֱתָ אֶל הָאָדָם, אֶתְקִין לָהּ כְּכֹלָה תִּיקֵן אוֹתָהּ בְּקִישׁוּטִיָּה כְּכֹלָה וְאֵיִתִּי לָהּ לְמַהוּי לְקַבֵּיל אֲנָפּוּי נְהִירִין אֲנָפִין בְּאֲנָפִין וְהִבִּיא אוֹתָהּ כְּנֶגֶד פָּנָיו שִׁהִיוּ מֵאִירִים פָּנִים בְּפָנִים. וְבַעוֹד דְּהוּוּ מֵתְדַבְּקָא נוֹקְבָא בְּסִטְרוֹי,

הָיָה הָאָדָם לְבָדוֹ מִשָּׂא"כ בַּעוֹד שֶׁהִיְתָה הַנִּקְבָּה דְּבוּקָה בּוֹ מֵאַחֲרֵי הָיָה הָאָדָם לְבָדוֹ וְזֶהוּ לֹא טוֹב הָיִיתׁ הָאָדָם לְבָדוֹ. לְבַתֵּר סְלִיקוּ תִּרְיָן לְאַחַר הַנְּסִירָה וְתִיקוּן הַנִּקְבָּה שְׁחֹרָה חוּה לְהִיּוֹת עִימוּ פָּנִים בְּפָנִים, אִז עָלוּ לְמִיטָה שְׁנַיִם, וְקָמוּ שִׁבְעַת פְּתָא וַיֵּצְאוּ שִׁבְעַת דְּהֵינּוּ אָדָם וְחוּה קִין וְתַאוּמָתוֹ וְהַבֵּל עִם ב' תַּאוּמוֹת.

הַקַּב"ה בִּירַךְ אֶת אָדָם וְחוּה כַּחוּז הַמְּבָרַךְ אֶת הַכֹּלָה בְּשִׁבְעַת בְּרֻכּוֹת תָּא חַוִּי, בְּשִׁעְתָּא דְּאַתְּכֹנֵשׁ (ס"א דְּאַתְּתִקְנַת) לְגַבִּי אָדָם בֵּא וְרֵאָה בְּשַׁעַת שְׁנַתְקַנָּה חוּה לְאָדָם, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לֹזֵן בִּירַךְ הַקַּב"ה אֶת אָדָם וְחוּה, תְּהֵא הוּא דְּכֹתִיב וְזֶהוּ שְׁכַתוּב, (בְּרֵאשִׁית א) וַיְבָרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים. כְּחֹזֵן דְּמְבָרַךְ לְכֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרֻכּוֹת כַּחוּז הַמְּבָרַךְ אֶת הַכֹּלָה בְּשִׁבְעַת בְּרֻכּוֹת [קטא]. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, חַתָּן וְכֹלָה, כִּיּוֹן דְּאַתְּבְּרַכֵּן בְּשִׁבְעַת בְּרֻכּוֹת אֶתְּדַבְּקוּן פְּתָא, מִכָּאן לְמַדְנּוּ חַתָּן וְכֹלָה אַחַר שְׁנַתְבְּרַכּוּ בְּשִׁבְעַת בְּרֻכּוֹת אִז הֵם רֵאוּיִים לְהִתְיַחַד וְלִידְבַק כַּאֲחַד וְכִמוּ שְׁאֲמַרוּ

אור הרשב"י

וּזְכַר סִיבַת כַּעֲסוּ מַה שְׁזַכַּרְתִּי עַכ"ל. וְכ"כ הַחִיד"א בְּסִפְרוֹ שׁוֹת חַיִּים שָׂאֵל (סִימָן לַח אוֹת נו) וּז"ל: צְרִיךְ לְבָרַךְ בְּרֻכַת חַתָּנִים וְכוּ' אִין רֵאוּי שִׁיבְרַךְ חַתָּן עֲצֻמוֹ ז' בְּרֻכּוֹת לְפִי שׁוֹ בְּרֻכּוֹת הֵם שְׁבַח לְשֵׁם יִתְעַלָּה וְבִרְכּוֹ לְחַתָּן וְהַכֹּלָה וַיִּשְׂרָאֵל וְלִכְּנֵן הָרֵאוּי שִׁיבְרַךְ אוֹתָם הַגְּדוּל שְׁבַנְמַצְאִי וְאִין רֵאוּי שִׁיבְרַךְ אוֹתָם חַתָּן לְפִי שְׁהֵם בְּרַכָּה לוֹ וְאִין רֵאוּי שִׁיבְרַךְ אָדָם בְּרַכָּה לוֹ עֲצֻמוֹ.

[קטא] מִכָּאן שֶׁחַחוּז הוּא הַמְּבָרַךְ אֶת שִׁבְעַת הַבְּרֻכּוֹת וְלֹא הַבַּעַל וְכ"כ רַבְּנּוּ אַבְרָהָם בֶּן הַרְמַב"ם בְּחִידוּשׁוֹ שְׁנַדְפְּסוּ בְּרֵאשׁ סִפְרָא מַעֲשֵׂה רֹקַח וּז"ל: וְהַמְנַהֵג הַפְּשׁוּט שִׁיבְרַךְ אֶלּוֹ הַשִּׁבְעַת בְּרֻכּוֹת הַגְּדוּל שְׁבַנְמַצְאִים שֵׁם כְּמוֹ שְׁזַכַּרְנוּ, וְאִין רֵאוּי שִׁיבְרַךְ אוֹתָם חַתָּן לְפִי שְׁהֵם בְּרַכָּה לוֹ, וְאִין רֵאוּי שִׁיבְרַךְ אָדָם בְּרַכָּה לוֹ עֲצֻמוֹ, וְכֹזֶה הוֹעֵתְק מִשֵּׁם אַבָּא מֵאַרִי ז"ל שְׁכַעֲס עַל חַתָּן שְׁבִירַךְ בְּרֻכּוֹת אֶלּוֹ עֲצֻמוֹ

בגמ' כלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ועדין אינה ראויה ליחוד **בְּדוֹגְמָא דְלַעִילָא** וזה כדוגמת מעלה כי גם השכינה אחר שמתברכת משבע ספירות ז"א בשבע הברכות אז היא ראויה להתייחד עימו.

המתחבר באשת איש משקר בקוב"ה ושכינתיה ותשובתו תלויה עד שיסתלק מן העולם

וְעַל דָּא מֵאֵן דְּאֵתִי לְאֵתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְּאַחֲרָא ועל כן מי שבא להתחבר באשתו של איש אחר היינו באשת איש, **הָא פְּגִימִים זְוִינָא**, הרי הוא פוגם את זווג העליון (פּבִּיכּוּל עֵבִיד ב' רְשׁוּיּוֹת לַעִילָא) **דִּהָא זְוִינָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל**, ביה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלְחוּדוֹי שְׁהִי היחוד של המלכות כנסת ישראל אינה אלא בהקב"ה בלבד, **בְּזִמְנָא דְאִיהוּ בְּרַחֲמִי**, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ בְּדִינָא בין בזמן שהוא ברחמים ובין בזמן שהוא בדין, ואין לה יחוד עם איש אחר שהוא הס"מ הנקרא איש בליעל כלל. **הָא חֲזִי מֵאֵן דְּמֵתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְּאַחֲרָא** בא וראה מי שמתחבר באשתו של איש אחר, **כְּאִילוּ מִשְׁקֵר בִּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** ובכִּנְסַת יִשְׂרָאֵל כאילו הוא משקר בקוב"ה ובכנסת ישראל, **וְעַל דָּא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מְכַפֵּר לִיהּ בְּתִשׁוּבָה** ועל כן אין הקב"ה מכפר לו בתשובה לבד, **וּתְשׁוּבָה תְּלִיא עַד דִּיסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא** וכשעושה תשובה תשובתו תלויה עד שיסתלק מהעולם, **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב**, (ישעיה כב) **אִם יְכוּפֵר הָעוֹן הַזֶּה** זהו שכתוב אם יכופר העון הזה הוא עוון חילול ה' **לְכֶם עַד**